

(ו) ויורמו חמשה מינין לבד שמחמילין וס' סי' מיני דגן לישראל (ישעיה ס"ה ק"י) ראשית חבולתה ולכן נדונים בפסח על החבולת ושבויות פרי האילן הם תלמידי חכמים. ובהג' על המים רמז לשבועים אומות ור"ה לכל העולם :

וידבר ה' אל משה לאמר קדש רי וכו'

ענין הספילין וסידור הפרשיות (בב' זוגות הא' של ר"ת ז"ל) שרית סודר הויות באמצע אמר (שיזכר וישמר במאוד) מאוד בכויות שקדמו מזל ר"ת פסיק (יחסלל "המחלל" "השכל") ויודע שהוא יסדיו וכאחד של רש"י ז"ל (שכח יח"ה על הסדר) ואלו ואלו דברי אלהים חיים. וכולם עד חכמה וס' על ראש ז"א והספילין (של יד הם מלכות ושל) ראש חכמה אבא דכתיב בכו מי כעמך ישראל נקרא שמואל רבא ס' :
(א"ה להיות כי בכהן הנייר נקרא מאכילת עכבר ואנכי תיקנתי וכדי להודיע איוסו בעיקר ואיוסו החוספת לכן נחתי החוספות שלי בתוך ב' חללי לבנה וא"ש אח"מ) :

פרשת בשלח

ויהי בשלח פרעה את העם

דע כי ויהי הוא לשון זער הים כששלח את העם ערב רב כי בעבורם לא נחם אלהים לישראל וכו' כי הים קרוב וכו' נכנסים מיד לארץ אלא חשש פן ינחם העם הערב רב ובראיתם מלחמה ושבזו מזרימה וכיון שראש מרע"ה כך שס' מוכרחים לילך דרך המדבר ים סוף וסיו לריקים לעבור הים לקח עצמות יוסף עמו לבקוע ים סוף כענין הים ראש וינס (ה) והנה הפלשחים הם במקום השערות שכן כתיב קולותיו חלה"ם כמנין עשר אלהים דקענית כי משם יאלו השערות דכוו במקום לאש למעלה וכבר ידעת (י) שס' היו מבחי' לאש ועכשיו היו הולכים לארץ ישראל דסינו רחל וחשש שאם ילכו במקום לאש אשר שם השערות ישובו למזרים דשם ג"כ הוי"א בחי' מזרים ויחאזחו שם לכך הסבס דרך המדבר ים סוף דסינו רחל דהוי סופא דדרגין ומשם שהוא מבחי' יסוד דאבא לא הים יכול ליכנס ברחל אס לא ע"י יסוד דז"א שהוא יוסף ולכן ייקח משם את עצמות יוסף עמו פ"י משם דהוי יסוד דאבא נחלבש ביוסף דסינו וסוד ז"א ובהם הלך בסופא דדרגין ליכנס ברחל :

דרוש נאח מענין יליח מזרים שהוא רמז של יליח הסגמם מן הנוף (ויכי בשלח) פרעה את העם הוא כשיאח

הסגמם מן הנוף שהוא פרעה מלך (מזרים הערב) שהוא קפי עורף וסוד מולך בנוף שהוא מזרים ובחית הים"ר הולכים ורודפים (אחד בני ישראל) שהוא הסגמם הישרה לסיקס מפני שהוא יס"ר והוא הולך ומסעין והוא בא (ולוקח נשמתו) ואחר הולך אחריו להסיקו ולהנקם ממנו. ויחזק סי' את לב פרעה וידרוף אחר בני (ישראל וישג) אחס חושים על הים הוא גבינס שהוא הים נסר דינור וכאשר פרעה מקריב (לסנחן ביד אחס) בני הסיקוק והצער אשר מצערים איתו ויראו מאד וייעקו אל סי' ויאמרו אל (משם ה"י"ט) אחר שעתה נראה כל הצער הזה והסיקוק שהכחות מוסיקים אחי המבלי אין קברים (במזרים לקחחנו) למוח במדבר כלומר שרואים חיבוע הקבר המר והנאנח אמר לא די הקבר (בחיים והצער) שסיסה הספס נקברה בחוף הנוף ומלך של עולם אלא ג"כ צער הקבר (שהוא מה שחובטים אותו בקבר לקחחנו למוח במדבר) מקים בחילונים שהוא מדבר שממה שס' עישים נקמה לנוף (מה זאת עשית לנו לסולאנו) ממזרים מן הנוף. שהוא מזרים יותר טוב הים לנו בנוף אלא זה מדבר (אשר דברנו אליך במזרים) לאמר חדל ממנו ונעבד את המזרים ונשתעבד ותחת יס"ר בכו"ז (לא ה"י חסד אלא חסד) ד"י מיד לנו מידו את חלומים מחסני

גם (*) דע ענין הכרת כי יש באדם כר"ן והסגמם מקבלת משפט עליון ראשונה וסוד נומלת לעלמס העיקר והסמלית נוחתה אל הרוח שהוא לבוש אל הסגמם וכן הרוח והספס הם נוחתים הסמלית אל הנוף ואחר הכיתה לעולם הסגמם היא מקושרת ברוח בסוד וליס מחסיו לא יפרדו ואס האדם זוכה גם הספס היא מקבלת מאור הנייר ממקור העליון שנמשך לנייר מלבד הסמשך לה ממקום המספיע אל הספס וז"ס (ישעיה נ"ח י"א) והשביע בנחלות נפשו ס' ג' שגס הספס נועלת מן האח סבוע אליו ומן האחות סבוע אל הנייר לכן נכללים בחיבה אי סחור ס' מ"ס נחות משום שהנייר ס' מקושרת לעולם וכולם ממשיכים אל העלמות שבקבר שהעלמות מחחברים עלס אל עלמו והספס נכנסת בחוכם בעודם בקבר וז"ס ועלמותיך יחלין מלשון (במדבר ל"ח סי') חלוי אבא והיינו סדר בלי זיון שהוא זה ע"י זה העלמות נפרדים ומחחברים עלס אל עלמו אבל אס לא זה שער ענ אחס כריחות סנה גופו נכרת שאין הסגמם סורה זו וגס הספס נכרתה וגס מחפרדת מן הנייר וזכו ונכרתה וכו' אבל הנייר אינס נפרדות לעולם ולא שייך בהם כרת כי שס אין הפנס פינס בהם לעולם :

אך אשר יאכל לבר נפש הוא רבדו וכו'

ענין (ב) איסור המלאכה ביום טוב וסיתר אוכל נפש סודו הוא כי כל הימים טובים ס' בסוד החבונה הרביעה על בנין ולא בבינה העליונה והסס של חבונה הוא ס' ס"ג. ויו"ס טו"ב הוא עולם ע"ג' כמנין ס"ג עס עשר אותיותיו ואמנס בימים טובים עלמס יס חילוק כי ביום טוב ראשון כמו בפסח עלו סח"ת והמלכות ומזדווגים סס למעלה בספ"י ראשונה של החבונה ובשבויות בספ"י אחרת שלס הכל לפי המועדים. נמלא כי כל ה"י"ט ס' בחבונה וסנה חבונה זו כבר ביארנו שהוא המחלנשת בז"א. ואמנס כבר ידעת ענין הלח עלמין הנו' בראש אדרת נשא וסס ביארנו שהא' כנגד הכריאה וסוד אלף עלמין וסשני כנגד הליירה וסוד נ"ז וסשלישי כנגד סעשיה וסוד ל"ו. וסנה מלאכה בני' ל"ו כמנין עולם סעשיה ולכן כל מלאכה היא בעולם סעשיה ולפי שסס הוא חוקף סקליפות ולכן נאסרס המלאכה ביום זה שלא לעורר סקליפות אבל אוכל נפש סוד כנגד הליירה שאין סס כל אחיזה לקליפות לכן סותר ביום זה ולכן סמלא כי מלת אוכל בני' נ"ז שהוא בני' כמנין אל' סו"ס כנגד עולם הליירה :

שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאור וכו'

דרש הרב חיים ויטאל זס"ס ענין רמז חמץ בפסח רימז לעתיד שיחבטל סחמץ שרומז ליס"ר וסשאר ירמוז לאותיות ראש שעולם אלהים כזה סרי אחריו של אלהים כזה אי' אל' אלהים חלסיי חלסיים סרי רי וסכולל (י) סרי אי' של אלהים. ואלהים דיוד"ין בני' ש' סרי רא"ס בסוד (ש"ב ע"י ל"ב) ויהי דוד בא עד סראש וכו' וסמאל' ראש לעי' אומות סנקי חמץ. ומחלוקת ביטולו באיזה עת סס סוד קיני סמסיה יבא ויחבטל יס קץ באור לארבעה עשר. ויס קץ לארבע שעות. ויס קץ בחמס שעות חולם בספקי. ובסש שעות בחחילת שס בכרת ומסס לא יעבור כי סוד של חורס וסראשונים מדברי סופריי

ולכן בכרת כי בשביעי לא יסאר קליפס בעולם כי ספרס כלבנס ובוסה סחמס אבל בשעס חמיסית שהוא ימות סמסיה חולין ועדיין יס אומות וסנער דסחוטל נן מלת שסס ימות ויקולל וסבן וענין סמים שמחמילין רמז למיס סזדונים שביעי וסיכן ימות